

BASINA VE KAMUOYUNA

Ülkemizde 1976 yılından beri 21 Mart'lar "Dünya Ormancılık Günü" olarak ve bu gün içerisinde bulunan hafta da "Orman Haftası" olarak değerlendirilmektedir.

Dünya nüfusunun artması, teknolojik gelişmeler ormansızlaşmayı hızlandırmaktadır. Bunun sonucunda doğal dengenin bozulması, kuraklığın artması ve iklim değişikliklerinin oluşması yaşamsal sorunları gündeme getirmektedir.

Günümüzde ormanlar odun üretiminden çok temiz su ve temiz hava üretmesi, iklimi yumuşatması, biyolojik çeşitliliği ile sağlık sektörüne önemli katkı vermesi gibi fonksiyonları nedeniyle korunup geliştirilmeleri gereken varlıklardır.

Ancak, ülkemizde zaman zaman Anayasal güvencelere, vatansever söylemlere rağmen orman azalmalarının % 56'sı yasal düzenlemelerden kaynaklanmıştır.

2/B'yi çözeceğiz söylemleriyle 2002'den beri kamuoyu uyutulmuş, çözüm ortaya konulamamıştır. Son olarak Anayasaya aykırı bir şekilde çıkarılan 6292 sayılı yasa da sorunu çözmek yerine, yeni yeni sorunlar doğurmuştur.

Son yıllarda çıkarılan Maden Yasası, akarsuların ticarileştirilmesi ve HES (Hidroelektrik santralleri) lerin yoğunlaştırılması, Tabiatı Koruma ve Biyolojik Çeşitlilik Yasası ile SİT'lerin, doğal koruma alanlarının, milli park ve tabiat anıtı vb orman alanlarının talana açılması 2/B'leri aratacaktır. Çünkü tüm akarsu havzaları, SİT alanları, orman alanları bu yasal düzenlemelerin zararını görecektir.

Siyasal iktidar ve onun Orman ve Su İşleri Bakanı Sayın Veysel EROĞLU, "Dünyanın en çok ağaçlandırma yapan ülkesiyiz" söylemleri ile kamuoyumuzu yanıltmaktadır. Çünkü kendilerinin yayınladığı 5 yıllık programa göre beş yılda 116 bin ha ağaçlandırma öngörülmüş, yani yıllık 20 bin hektar civarındaki programlar bile tam gerçekleşmemiş. Ormancılık etiği ile bağdaşmayan gerçek dışı "Rehabilitasyon" rakamlarıyla sayın bakan geçtiğimiz yıl 501 bin hektar ağaçlandırma gerçekleştirildiğini ifade edebildi.

Bu söylemlerin arkasında orman tahriplerinin korkunçluğu gizlenmek isteniyor. Oysa Dünya Ormancılık Günlerinde ormanlarla ilgili sorunların tartışılması gerekir. Pembe tablolar çizmek ormancılığımızın sorunlarını ortadan kaldırmayacaktır. Hatta uluslar arası ormancılık örgütlerini yanıltmak, bizim orman varlığımızı artırmayacaktır.

Ülke ormanlarımızın ve ormancılığımızın içerisinde bulunduğu temel sorunlar olarak;

- Anayasamızın 169. Ve 170. Maddelerine aykırı yasal düzenlemeler yapılarak ormanların sınırları daraltılmamalı, orman köylülerinin Anayasal ve yasal hakları yok sayılmamalıdır.
- Orman köylülerine sağlanan bakanlık desteği azaltılmamalıdır.
- Cumhuriyet tarihinde ilk kez denilerek, geçmişin başarılı çalışmaları gölgelenmemelidir. Örneğin 1988’li yıllarda yılda 119 bin hektar ağaçlandırma yapılmış, 650 milyonun üzerinde fidan üretilmiştir.
- Kamuda çalışanlara siyasi baskı uygulanmamalı, görevlendirmelerde liyakat, deneyim ve bilgi-beceri gibi hususlar göz ardı edilmemelidir.
- Hidroelektrik santraller (HES) yeniden gözden geçirilmeli, derelerde 5-6 yerde tesis kurularak çevre halkın yaşam hakkı, su hakkı yok edilmemelidir.
- Milli park, tabiat parkı, tabiat anıtı gibi doğal koruma alanları yok edilmemelidir.
- Karar süreçlerinden ormancılık meslek örgütleri ve sivil toplum kuruluşları dışlanmamalıdır.
- Maden kabul edilerek, verimli orman alanlarında binlerce taşocağı ruhsatı verilmemelidir.

Siyasilerden ormanların yokolmasına neden olacak her türlü yasal düzenlemeyi yapmamalarını istiyoruz.

Ormanlara ve çevreye duyarlı tüm örgütleri ve yurttaşlarımızı dayanışmaya çağırıyoruz. 21.03.2013

- TÜRKİYE ORMANCILAR DERNEĞİ
- OMO
- ORKOOP
- YEŞİL TÜRKİYE ORMANCILAR DERNEĞİ
- EMEKLİ ORMANCILAR DERNEĞİ
- ORMAN TEKNİKERLERİ DERNEĞİ
- TARIM ORKAM-SEN
- TÜRK TARIM ORMAN-SEN
- TARIM ORMAN-İŞ